

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας

ΘΕΜΑ: Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις υπαλλήλων αεροπορικών εταιρειών που απασχολήθηκαν πριν το 1988 σχετικές με την εφαρμογή των Ν. 3863/2010 και 4093/2012

Καταθέτω ως ΑΝΑΦΟΡΑ την συνημμένη ΑΙΤΗΣΗ-ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ-ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ του Κωνσταντίνου Θεοδωρίδη του Θεμιστοκλή, κατοίκου Βύρωνα Αττικής, οδός Λαοδικείας, αριθμός 2, υπαλλήλου της αεροπορικής εταιρείας EGYPTAIR, με την οποία επιδιώκει να του επιτραπεί η συνταξιοδότησή μου μόλις συμπληρώσει 9000 ημέρες εργασίας άνευ ορίου ηλικίας και μάλιστα η ρύθμιση αυτή να προβλεφθεί νομοθετικά για όλους τους εργαζομένους στις αεροπορικές επιχειρήσεις, που απασχολήθηκαν σε αυτές από το έτος 1988 και πριν, δεδομένου ότι το δικαίωμα αυτό ίσχυε για τους παλαιούς (προ του έτους 1983) ασφαλισμένους και απασχολούμενους στις αεροπορικές επιχειρήσεις.

Θεωρώ το αίτημα του κ. Θεοδωρίδη ως εύλογο και παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες και την ενημέρωσή μου.

Η Βουλευτής

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

ΑΙΤΗΣΗ-ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ-ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Του **Κωνσταντίνου Θεοδωρίδη του Θεμιστοκλή**, κατοίκου Βύρωνα Αττικής, οδός Λαοδικείας, αριθμός 2, υπαλλήλου εδάφους της αεροπορικής εταιρείας EGYPTAIR. (Τηλ. Επικοινωνίας 2108220700 -6972033241)

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΑΞΙΟΤΙΜΗ ΚΑ ΤΑΝΙΑ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ (ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΣ Ν.Δ)

**ΘΕΜΑ: ΑΣΤΟΧΙΑ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΕΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ
3863/2010 ΚΑΙ 4093/2012, ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΕ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ**

Δια της παρούσης επιστολής-διαμαρτυρίας μου θα επιθυμούσα να επιστήσω την προσοχή σας αναφορικά με μια τεράστια αδικία, που πιθανώς μπορεί και εκ παραδρομής να συντελέστηκε κατά την ψήφιση του Ν. 3863/2010 και τη μεταγενέστερου Ν. 4093/2012.

Ειδικότερα, στο άρθρο 10 παράγραφος 15B του Νόμου Ν. 3863/2010, ορίζεται ότι : «Από 1/1/2011 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, που προβλέπονται από τις διατάξεις του β.δ. 7/1965 (ΦΕΚ 2 Α'), του β.δ. 649/1968 (ΦΕΚ 232 Α') και του άρθρου 19 του Ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72 Α'), καθορίζονται κατ' ελάχιστο στο 55^ο έτος της ηλικίας για πλήρη σύνταξη και στο 50^ο έτος για μειωμένη, αυξάνονται δε για κάθε επόμενο έτος κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} και του 55^{ου} έτους αντίστοιχα. Όπου από τις διατάξεις των ως άνω βασιλικών διαταγμάτων και του άρθρου 19 του Ν. 2703/1999 προβλέπεται συνταξιοδότηση χωρίς όριο ηλικίας, από 1/1/2011 καθορίζεται το 55^ο έτος της ηλικίας αυξάνεται δε για κάθε επόμενο έτος κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους»

Περαιτέρω, εξεδόθη μετέπειτα και ο Ν. 4093/2012 (παρ. ΙΑ4), ο οποίος ανακαθόρισε εκ νέου τα όρια ηλικίας.

Όλοι οι ανωτέρω νόμοι επισυνάπτονται στην παρούσα επιστολή μου προς διευκόλυνσή σας.

Με σαφήνεια λοιπόν προκύπτει από το προαναφερθέντα πως κάποιοι εργαζόμενοι, στους οποίους συμπεριλαμβάνομαι και εγώ θιγόμαστε βάνανυσα ως προς τα ώριμα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα από την εφαρμογή της νεώτερης αυτής νομοθεσίας, που προαναλύθηκε, καθώς εκτός των άλλων δεν έχουμε και καμία δυνατότητα να προβούμε, εφόσον το επιθυμούμε, σε προσαύξηση των ημερών ασφάλισής μας μέσω εξαγορών ενσήμων, δηλαδή πληρώνοντας διόλου ευκαταφρόνητα ποσά στο ΙΚΑ ΕΤΑΜ. Ακόμη και αυτό το δικαίωμα μας έχει αφαιρεθεί...

Το προσωπικό εδάφους αεροπορικών εταιρειών είμαστε άνθρωποι εργαζόμενοι σε πολύ σκληρές και ιδιαίτερα ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας. Δεν ήταν τυχαία άλλωστε η κατά το παρελθόν καθιέρωση συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση συγκεκριμένων ημερών εργασίας και όχι με το όριο ηλικίας των εργαζομένων της κατηγορίας αυτής. Είναι ανθρωπίνως αδύνατον να μπορέσει να αντέξει ο οργανισμός περισσότερα από 30 χρόνια εργασίας υπό τις συνθήκες εργασίας αυτές χωρίς να παρουσιάσει τεράστια προβλήματα υγείας. **Επιπρόσθετα, δέον αναφερθεί πως το ένσημο το οποίο πληρώνεται στο Ι.Κ.Α-ΕΤΑΜ ακόμη και σήμερα από εμάς τους παλαιούς υπαλλήλους αεροπορικών επιχειρήσεων είναι το ακριβότερο ένσημο που υπάρχει.**

Διεξοδικότερα, όπως προκύπτει και από πληθώρα εγκυκλίων εγγράφων του Ι.Κ.Α. (αναφέρεται η συνημμένη στην παρούσα υπ' αριθμόν 8 από 18/01/2005, Α.Π. Α29/315/2 εξαιρετικά επείγουσα εγκύκλιος του Ι.Κ.Α.) για το προσωπικό των αεροπορικών επιχειρήσεων ίσχυε αλλά και συνεχίζει να ισχύει : «*ιδιαιτέρο νομικό καθεστώς ασφάλισης στο πλαίσιο νομοθεσίας του ΙΚΑ ΕΤΑΜ, αλλά και του ΙΚΑ ΕΤΕΑΜ, το οποίο επιτρέπει με ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς στα υπαγόμενα πρόσωπα να θεμελιώνουν δικαίωμα στη σύνταξη σε μικρότερη ηλικία από αυτή που γενικώς ισχύει (πρόωρη συνταξιοδότηση). Προς αντιστάθμιση της δαπάνης που υφίσταται το ΙΚΑ, η υπαγωγή των ασφαλισμένων σε αυτό προϋποθέτει μεταξύ όλων των άλλων και την καταβολή αυξημένων εισφορών (πρόσθετες ειδικές εισφορές κλάδου σύνταξης) τόσο από τον εργοδότη όσο και από τον ασφαλισμένο.*»

Περαιτέρω, προβλέπονται : «ειδικές πρόσθετες ασφαλιστικές εισφορές από 01-04-1981 για το σύνολο του προσωπικού όλων των αεροπορικών επιχειρήσεων και πρόσθετη ειδική εισφορά η οποία εμπεριέχει και την εισφορά των Βαρέων Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (BAE) και η οποία σύμφωνα με το άρθρο 52 του Ν. 1140/1981 ορίσθηκε ως εξής : α) Εισφορά του εργοδότη 5,32% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων που υπόκεινται σε εισφορές και β) Εισφορά του ασφαλισμένου 1,50% επί των αυτών αποδοχών. Δηλαδή το σύνολο της πρόσθετης εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου ανέρχεται από τότε σε ποσοστό 6,82%.»

Οι ίδιες αυξημένες εισφορές προβλέπονται και για την επικουρική ασφάλιση (Παλαιό ΤΕΑΠΑΕ, ήδη μετεξελιχθέν σε ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ), τις οποίες καταβάλλαμε και συνεχίζουμε να καταβάλλουμε.

Το πακέτο κάλυψης ασφαλιστικών εισφορών το οποίο εφαρμόζει το ανωτέρω καθεστώς αυξημένων εισφορών υλοποιεί ο Κωδικός 422 (μέχρι την 31-03-2004), που μετεξελίχθηκε σε Κωδικό 1422 (από την 01-04-2004), στους οποίους υπάγομαι μέχρι και σήμερα.

Άρα, λοιπόν, για το σύνολο του εργασιακού μου βίου από την έναρξή του μέχρι και σήμερα υφίσταμαι και καταβάλλω τις ανωτέρω προβλεπόμενες και επιβαλλόμενες από το Ι.Κ.Α. πρόσθετες ασφαλιστικές εισφορές, οι οποίες σύμφωνα με τη σαφή πρόβλεψη του ιδίου του ασφαλιστικού φορέα λειτουργούν ως αντιστάθμισμα και καλύπτουν τελικώς το γεγονός της πρόωρης συνταξιοδότησης στο οποίο υπάγομαι.

Το καθεστώς αυτό ουδώς δεν έχει μεταβληθεί μέχρι και σήμερα, οπότε και συνεχίζεται η ως άνω πρόσθετη παρακράτηση. Το παράδοξο και εν τέλει παράνομο, όμως, είναι πως ενώ οι αυξημένες κρατήσεις συνεχίζουν και λαμβάνουν χώρα και μου επιβάλλονται αυτόματα, σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό του ιδίου του ασφαλιστικού φορέα, εντούτοις πλέον έχω απωλέσει, (κατά τα όσα το ίδιο το Ι.Κ.Α. υποστηρίζει), ως απόρροια των ανωτέρω αναφερομένων μνημονιακών νόμων το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθώ πρόωρα σύμφωνα με το προισχύσαν καθεστώς των 9000 ημερών ασφάλισης και άνευ ορίου ηλικίας.

Εύλογα γεννώνται τα αυτονόητα ερωτήματα : «Γιατί το Ι.Κ.Α. συνεχίζει να μου παρακρατά μηνιαίως αυξημένες εισφορές και γιατί συνεχίζω να πληρώνω το ακριβότερο ένσημο του Ι.Κ.Α. αν δεν μπορώ να θεμελιώσω δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης ?» και συνακόλουθα : «Τι προβλέπεται για αυτές τις καταβληθείσες πρόσθετες εισφορές όλων των ετών του εργασιακού μου βίου αν θεωρηθεί πως τελικώς έχει εκλείψει η αιτία παρακράτησής τους ?»

Η κοινή λογική οδηγεί αναπόδραστα στο συμπέρασμα πως εφόσον ισχύουν οι ίδιες αυξημένες κρατήσεις πρέπει να συνεχίσει να ισχύει το καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης, δικαιολογητικός λόγος για τις αυξημένες αυτές κρατήσεις, που υποχρεώνομαι να καταβάλλω μηνιαίως και για όλη τη διάρκεια του εργασιακού μου βίου στο Ι.Κ.Α..

Στην αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή έχω απωλέσει το δικαίωμά μου αυτό, τότε αυτονόητα το Ι.Κ.Α. πρέπει να μου επιστρέψει εντόκως όλες τις αυξημένες εισφορές που στο σύνολο του εργασιακού μου βίου έχω καταβάλλει. Αν δεν το πράξει τότε παρανομεί και παραβιάζει συνταγματικώς κατοχυρωμένα ατομικά μου δικαιώματα.

Εμπίπτω, λοιπόν, στο σκληρό γράμμα της ως άνω νομοθεσίας, που ενώ θα μπορούσα, καθώς έχω 25 και άνω χρόνια υπηρεσίας στις αεροπορικές επιχειρήσεις, είμαι, δηλαδή, εργαζόμενος προ του έτους 1993, καθόσον συμπληρώσω 30 χρόνια εργασίας, έστω και με εξαγορές πλασματικών χρόνων ασφάλισης να αποχωρήσω με σύνταξη, εντούτοις, τέτοια δυνατότητα δεν παρέχεται από την υφιστάμενη νομοθεσία πιθανώς και λόγω λανθασμένης ερμηνείας της από τους αρμόδιους φορείς.

Ενώ έχω ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα βρίσκομαι όμηρος της αλλαγής της νομοθεσίας, η οποία μάλιστα από αστοχία και βιασύνη πιθανώς δεν προέβλεψε μία εύλογη μεταβατική περίοδο ως προς την εφαρμογή των νέων διατάξεων.

Θα ανταποκρινόταν στο κοινό περί δικαίου αίσθημα για τους πολύ λίγους εργαζόμενους της κατηγορίας αυτής να μας δοθεί η δυνατότητα να μπορέσουμε να συνταξιοδοτηθούμε με την εφαρμογή του προγενέστερου νομοθετικού πλαισίου και να δυνάμεθα να συνταξιοδοτηθούμε άνευ ορίου ηλικίας με τη συμπλήρωση των 9000 ημερών ασφάλισης (είτε με επικολληθέντα ένσημα είτε με εξαγορές πλασματικών ετών).

Θεωρώ εύλογο και πλήρως τεκμηριωμένο το αίτημά μου. Αν μάλιστα υλοποιηθεί η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού θα είναι σχεδόν ανύπαρκτη, καθώς μιλάμε για ιδιαίτερα μικρό αριθμό εργαζομένων, που πληρούν τις ανωτέρω τεθείσες προϋποθέσεις.

Σύμφωνα με το ανωτέρω πλήρως τεκμηριωμένο σκεπτικό και ιστορικό, το οποίο εδράζεται σε έγγραφα, αποφάσεις και εγκυκλίους του ιδίου του ασφαλιστικού φορέα ζητώ να υπαχθώ και να μου επιτραπεί η συνταξιοδότησή μου μόλις συμπληρώσω τις 9000 ημέρες εργασίας και άνευ ορίου ηλικίας και μάλιστα η ρύθμιση αυτή να προβλεφθεί νομοθετικά για όλους τους εργαζομένους στις αεροπορικές επιχειρήσεις, που απασχολήθηκαν σε αυτές από το έτος 1988 και πριν, δεδομένου ότι το αίτημά μας αυτό ίσχυε για τους παλαιούς (πρό του έτους 1983) ασφαλισμένους και απασχολούμενους στις επιχειρήσεις αυτές.

Διαφορετικά, και σε περίπτωση παράνομης άρνησης του ασφαλιστικού φορέα ζητώ να μου επιστραφούν νομιμοτόκως όλες οι πρόσθετες ασφαλιστικές εισφορές, που έχω καταβάλλει στο σύνολο του εργασιακού μου βίου.

Στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση.

Μετά τιμής

Κωνσταντίνος Θεοδωρίδης

